qūo eodē die licebat etiā pecus extrahē ſi lapſū eſ
ſet in puteo· Habent em̄ i ſuis traditōibus opm
gn̄a determinata circit̄ lxx· a q̄bus vacandū eſt ī
ſabbato· ȝ inter illa nō eſt curatio que fit ſolo v̄bo
Preteā coñ phariſeoꝝ ſupbiam hortabat̄ inuita-
tos ad diſcubitꝰ humilitatē qꝛ oīs q̄ ſe exaltat ⁊c̄·
Ipm̄qȝ inuitatorē ad pauꝑꝝ potius q̄ȝ ad diuitū
inuitationē hortat̄· Tūc dicēte q̊dam de diſcūbenti
bus beatū fore qui panē in regno dei mādūcabit
ꝑabolam de cena ꝓpoſuit·

Judei voluerūt lapidare xp̄m qꝛ in encenijs ſe
deum patrem hr̄ē dicebat·

De reſuſcitatione Lazari

Facta fuīt autē encenia· id ē· feſta dedicatōis
iheroſolimis ⁊ hyems erat· ſiquidē hoc feſtū nō ad
p̄mā vel ſc̄d̄am tēporis dedicationē ſpectabat ȝ ter
tiā· Pr̄ia ei fuit in autūno· q̄a ſalomō dedicauit tē
plū decima die ſeptēbris· Cū vero poſt euſionē ree
dificatū fuerat templū a r̄edeuntibꝰ de babilone de
dicatū ē in vere ſcȝ xij· die martij· Cum aūt anthio
chꝰ polluiſſet templū ſordibꝰ ydoloꝝ ⁊ ꝓphanaſſet
vtēſilia eiꝰ· iudas machabeꝰ mūdauit tēplū ⁊ reſti
tuit vtēſilia in locis ſuis et dedicauit illd̄ q̄nta die
decēbris· Tūc ih̄s in porticu tēpli ſalomonis ābula
bat· i· ī porticu tēpli vbi ſalomō ad orādum ſtaē ſo
lebat et vbi in die dedicatōis erexit columnā ereā
ſuꝑ quā orauit flexis genibꝰ· Cūqȝ iudei inſidioſe

ab eo quererent vtrū ipſe eſſet xp̄us · reſponſū tē-
perauit dicens · opera que ego facio in noīe patris
mei ipſa teſtimoniū ꝑhibent de me · Et cum vellent
lapidare eū quaſi blaſphemū · qꝛ ſe eē vnū cū pa-
tre aſſerebat et innuebat ſe eſſe deū · etiā ſcripturā
ſacrā hoīes vocare deos reſpondit · Vide hic mira-
bilem iudeoꝝ inſaniā · Ipſi volebāt ſcire ſi eēt criſ-
tus · ⁊ qꝛ v̄bis ⁊ opibꝰ hoc approbabat volebāt eū
lapidare · ſicqꝫ ambiguitate nomīs eos mitigauit ·
et trans iordanē abijt in locū vbi iohānes bapti-
zauerat · ⁊ ibi ſtabat cū diſcipulis ſuis · Cōſpice er-
go tam eū q̄p̄ diſcipulos ſuos cōtriſtatos recedē · et
eis cōpatere toto poſſe · Cū dn̄s ꝑcepiſſet lazaꝝ inſir-
mari ꝑ nūciū ſoroꝝ · mānſit adhuc trās iordanē ī lo-
co vbi erāt duobꝰ diebꝰ · vt implerēt illiꝰ quatriduū
Et poſtea īt alia diſcipul' ſuis dixit · Lazarus aicꝰ
nr̄ mortuꝰ ē · ⁊ gaudeo ꝓpt vos vt credatis qꝛ n̄ erā
ibi · ſi ei ibi eſſem mortuus nō fuiſſꝫ · ſꝫ eamꝰ ad eū ·
Vide mirabilē bonitatē ⁊ dilectionē ac ſolertiā dn̄i
circa diſcipulos ſuos · Indigebāt adhuc maioē ro-
bore et v̄tute · Redierūt ergo ⁊ venerūt ꝓpe bethani-
am · vbi p̄mo martha deinde maria dn̄o obuiā ve-
nit · Et veniēs cum eis ad monumētū iuſſit tolli la-
pidē ſuppoſitū · ſꝫ ꝯtēdebat martha dicēs · Dn̄e iā fe-
tet · q̄triduanꝰ ei ē · Vide mirabilē amorē iſtaꝝ ſoro-
rū erga dn̄m iheſū · Nolebant enim qꝛ etiam fetoꝝ

nares eius tāgeret· Deinde eleuatis oculis in ce
lū patriqꝫ gratias agens ·lazaꝝ ſue vocis virtute
ſuſcitauit· Crediderūt autē hoc fuiſſe factū ea die
qua legit̄ in q̄dragesima in feria ſexta ante Iudi-
ca· ſcꝫ prima die mēſis primi· ꝫ ſcd̓m legem multi
iā aſcenderēt ad diem feſtū paſche· vt ſanctificarēt
ſe· hoc itaqꝫ miraculo diuulgato pontifices et pha
riſei collegerūt cōſilium cōtra eum timentes per eū
amittere gentes ⁊ locū· eo ꝙ omīs populus poſt eū
iret eiqꝫ crederēt ⁊ ipſe ſacra eoꝝ vana ⁊ delēda eſſe
doceret· Tūc pōtifex cayphas (licet neſciēs) ꝓphe
tauit ꝙ mors eiꝰ humano generi expediret· O q̄
prauū ꝯſiliū· o peſſimi duces populi· o cōſiliarij ne
quiſſimi· quid agitis miſeri· quid vos furor exagi
tat tātus· q̄ ordinatio ē hec· qd̓ ꝓpoſitū· que cā occi
ſionis dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i? Nōne ipē in medio veſtrū ē
quē neſcitis· ⁊ intelligit oīa v̓ba vr̄a et ſcrutat̄ re
nes ⁊ corda· ꝫ ſic fieri oportet vt deliberaſtis· ꝙ in
manibꝰ veſtris tradidit eū pat̄ ſuus· Diuulgatū
autē fuit iſtud cōſilium· ſed ſapiens dn̄s volens lo
cū dare ire et etiā quia nōdum erāt omnia comple
ta· palam ante eos ire deſijt ⁊ in deſertū iuxta ciui
tatē effrem ſeceſſit· et ſic fugit humilis dominus
ante faciem nequiſſimoꝝ ſeruoꝝ· quia nōdum ve
nerat hora eius· Cōſpice g° neq̄ſſimos nephaios
ī ſuo ꝯſilio peſſimo eſtuātes· ⁊ dn̄m ih̄m ⁊ diſcipu

los recedentes tanq̄ paupes et imbecilles. Quid tūc putas magdalenā dixiſſe? Sz ⁊ q̄l ai tūc maē dm̄ erat cū ſic eū r̄ced̄ē videret. ⁊ audiret tām q̄re ſcz volebāt eū interficē. Potes hic meditari dn̄am et ſorores eius tūc remāſiſſe cū magdalena ⁊ dn̄m ihm eas oēs tunc cōſolatum fuiſſe de cita ſua reuer ſione. Appropinquāte ergo tp̄e paſſionis ſue dn̄s ihs (qui prius fugerat) incepit reūti. Hic em̄ i ſu pioꝛib⁹ ad noſtrā inſtructionē vſus ē prudētia. oſ tendēs q̄ ꝑ loco ⁊ tempe furorē pſequentiū caute declinare debem⁹. Ita nūc vtitur foꝛtitudine q̄a de bito tp̄e innnēte ſpōte r̄dit. vt ſe offerat paſſiōi ⁊ ſe in man⁹ pſequētiū tradat. Hic alias fuit vſus tpātia cū fugit hōrē qn̄ r̄te voluer̄t eū facē regē. ⁊ ecōuſo fuit vſ⁹ iuſticia cū voluit tāq̄ r̄x hōꝛari. qn̄ ꝑplus ei cū ramis arboꝝ occurrit. ſatis modeſte ta mē eūdem honorem voluit ⁊ ideo aſcendit azellū vt refert Bernard⁹. Iſtis ergo q̄tuoꝛ v̄tutib⁹ vſus ē dn̄s ꝑpter noſtrā reformationē. a quibus oēs alie v̄tutes moꝛales deſcendūt. ꝑpter q̄d et cardinales et principales eſſe dicūt̄. Non ergo eſtimādus eſt fuiſſe vanus vel inconſtans. ſicut nec aliquis ali us qui ſ̄m diuerſos caſus diuerſis virtutibus ſe exerceret. In ingreſſu autem cuiuſdam caſtelli occurrerunt ei decem viri leproſi. qui (dum iuſſu eius ſacerdotes peterent) mundati ſunt i via. quo

cū vnus (q̄ ſamaritanus erat) redijt et gr̄ias egit
Ceteri vero (qui mūdi erāt) permanſerūt ingrati.
Multū ē cōmēdabilis virtꝰ gr̄tuitatis et deo accep
ta. et deteſtabile ē viciū ingr̄titudinis. Vn̄ Bernar
dus Diſce ad ſingula dona gratias agere. diligen
ter inquit cōſidera que tibi apponūtur vt nulla vi
delicet dei dona debita gratiaꝝ actione fruſtrent̄.
nō grādia n̄ mediocria n̄ puſilla. Deniqꝫ iubemur
colligere fragmenta ne pereant. id ē. nec minima be
neficia obliuiſci. nō ꝙ nō perit qđ donatur ingrato
Ingratitudo inimica ē anime. exinanitio meritoꝝ
et v̄tutum diſſipatio. bonoꝝ diſperſio. Ingratitu-
do ē ventus vrens et ſiccans fontē pietatis et rorē
miſeicordie. fluēta gratie. Hec Bernardꝰ. Ad lau
dādū qꝫ deū ⁊ grās agēdū etiā Johēs Criſoſtimꝰ
nos hortat̄. q̄ ſr̄ illo pſalmo. oīs ſpūs laudet dn̄m.
ſic dr̄. Sicut iudei videbātur oīs organi ſono lau-
daē dn̄m. ſic nos oī tempe laudaē ꝑperemꝰ. Oclꝰ
deo p̄ſtat obſeqū ſi turpia decliet aſpicē. Et ligua
merebitur premiū ſuum quādo benedictionibus oc
cupat̄. Et auditus placebit deo ſi ſe detractionibꝰ
non cōmiſcuerit. et mens eleuatur ad celum ſi ma
lis conſcientijs non polluatur. Et pedes laudare po
terunt ſi curſum ſuum ab omni malicia reuocare
feſtinent. Et manus benedicunt ſi rapinis renun-
ciauerint et ſi ad miſericordiam properauerint.

Et facit homo cytharam omni p̄te perfectam ſono
ſpirituali decoratus celeſti placiturꝰ auditui· Laude
mus ergo deū et gratias agentes nullis momētis
deuicamur horarū· ſed vbis et rebus ſacrificiū be
nedictionis afferamꝰ· Hec Criſoſtimus ·Quia er
go dominus cū diſcipulis verſus iheruſalē tende-
bat·ſamaritani(qui inuidebāt eūtibus in iheruſa-
lem adorare)noluerūt eū hoſpitio recipe· Unde ira
ti iohānes et iacobꝰ voluerūt ignē e celo ad eos cō
ſumendos ipetrare·ac huiuſmodi vindicta(q̄ lau-
data ē in helya)in iſtis a dn̄o ē reprobata· qꝛ hoc
nō appetebant ex caritate ſicut ille ſed ex ira· Abi
erūt in aliud caſtellū· Tūc iterū p̄dixit eis ſecreto
ſe mortem crucis paſſurū· et tertia die reſurrecturꝫ
Un̄ filij zebedei putantes eū in iheruſalez carnalit̄
i primo regnaturꝫ· ſuggeſſerūt matri ſue· vt pete
ret munus ſine noīe q̊ ꝯceſſo peteret eis cōſeſſionē
in regno eius ·Cognoſcēs iheſus eorꝫ temeritatem
reuocauit eos ad humilitatē·oñdens eos p hāc vē-
turos ad ſublimitatē potius q̄ꝫ ad hōris ambitionē
Cū autē appropinquaret ihericho cecū iuxta viam
ſedētem(de quo narrat lucas)ꝯ miſericordiā cū cla
more petentem illuminauit· Et cū eādē vrbē igreſ
ſus ambularet p eā zacheus princeps publicanorꝫ
deſiderās eū vidē aſcēdit in arborē· Ihs āt cogno
ſcēs ꝯ acceptās deſideriū ipiꝰ vocauit eū ꝯ ad domū